

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2008 r. — Portugalia przeciwko Komisji**(Sprawa T-378/08)**

(2008/C 285/91)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i J. de Oliveira, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Dyrektora Generalnego DG Rynek Wewnętrzny i Usługi w sprawie obliczenia należności, przekazanej pismem MARKT/C2/PMS/bmgD(2008) 13692 z dnia 15 lipca 2008 r., opatrzonym napisem „żądanie zapłaty obowiązkowej kary pieniężnej należnej od Republiki Portugalskiej w wykonaniu wyroku w sprawie C-70/06 Komisja przeciwko Republice Portugalskiej”;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim jej skutki wykraczają poza dzień 29 stycznia 2008 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania lub, w razie gdyby Sąd zmniejszył kwotę kary pieniężnej, obciążenie każdej ze stron własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Portugalska utrzymuje, że wykonała w pełni wyroki Trybunału Sprawiedliwości poprzez ustawę 67/2007, która uchyliła w sposób wyraźny dekret z mocą ustawy nr 48051.

Republika Portugalska utrzymuje również, że Dyrektor Generalny DG Rynek Wewnętrzny i Usługi nie był upoważniony do wydania zaskarżonego aktu, który narusza prawo do obrony Republiki Portugalskiej, jest obciążony brakiem uzasadnienia i został wydany z naruszeniem istotnych wymogów formalnych.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2008 r. — Niderlandy przeciwko Komisji**(Sprawa T-380/08)**

(2008/C 285/92)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, M. de Mol, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2008 r. oznaczonej symbolem SG.E3/MV/psi D (2008) 5364,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy decyzji z dnia 13 września 2006 r. w sprawie COMP/38.456 — Bitum (Niderlandy) ⁽¹⁾, Komisja nałożyła grzywny na szereg przedsiębiorstw, dostawców i nabywców bitumu drogowego z tytułu naruszeń art. 81 WE. Komisja nie ujawniła w tej decyzji wszystkich danych. Wiele osób prawnych, państwowych lub nie, w tym również skarżąca, doznało poważnej szkody wskutek zachowania tych przedsiębiorstw. Z uwagi na fakt, iż zapoznanie się z tymi informacjami było bardzo przydatne celem ubiegania się o naprawienie tej szkody, skarżąca wniosła na podstawie art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽²⁾ o udostępnienie pełnej i nieocenzurowanej wersji decyzji z dnia 13 września 2006 r. Decyzją z dnia 30 czerwca 2008 r. Komisja oddaliła ten wniosek.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi po pierwsze fakt, iż zaskarżona decyzja narusza prawo dostępu przewidziane w art. 255 WE rozpatrywanym w związku z art. 1 i 4 rozporządzenia nr 1049/2001.

Po drugie, skarżąca uważa, że Komisja powinna była przyznać częściowy dostęp do dokumentów przewidziany w art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001.

Po trzecie, zaskarżona decyzja jest sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

Po czwarte, zaskarżona decyzja jest niezgodna z art. 253 WE, ponieważ zawiera wadliwe uzasadnienie.

Wreszcie, po piąte, skarżąca uważa, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 10 WE rozpatrywanym w związku z zasadą proporcjonalności.

- (¹) Decyzja Komisji 2007/534/WE z dnia 13 września 2006 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 81 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską [Sprawa COMP/F/38.456 — Bitum (Niderlandy)] [notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4090] (Dz.U. L 196, s. 40).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2008 r. — Regione autonoma della Sardegna przeciwko Komisji

(Sprawa T-394/08)

(2008/C 285/93)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Regione autonoma della Sardegna (przedstawiciele: A. Fantozzi, avvocato, P. Carrozza, avvocato, G. Mameli, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 lipca 2008 r. [pomoc państwa C1/2004 Włochy — SG-Sekretariat (208) D/204339], dotyczącej systemu pomocy „Ustawa regionalna [legge regionale] nr 9 z 1998 r. — Niezgodne z przeznaczeniem stosowanie pomocy N 272/98”.

Zarzuty i główne argumenty

Ustawa regionu Sardynia nr 9 z dnia 11 marca 1998 r. wprowadziła promocje kredytowe na przekwalifikowanie i dostosowanie przemysłu hotelowego. Tak ustanowiony system pomocy został zaaprobowany przez Komisję. Mimo tego w dniu 3 lipca 2000 r. pozwana doręczyła rządowi włoskiemu zaskarżaną w niniejszej sprawie decyzję. W myśl tej decyzji w ramach rozpatrywanego systemu pomocy zostały wprowadzone bodźce inwestycyjne, w zakresie których nie złożono wniosku o przyznanie pomocy przed rozpoczęciem wykonania przedsięwzięcia, z naruszeniem Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej (¹).

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych wobec wewnętrznej sprzeczności uzasadnienia i twierdzi, że ocena „skutku bodźca” na beneficjentów jest nieprawidłowa, podważając tym samym ocenę wymogu „konieczności pomocy”.

W tym względzie stwierdza się w szczególności, że właściwa ocena oczekiwań beneficjentów powinna była skłonić Komisję do przyznania właściwego znaczenia okoliczności, że rozpatrywany system pomocy:

- pozostawał w idealnej linii kontynuacji obowiązującego i zgodnego z prawem systemu, w którym przyznawanie pomocy nie zależało od oceny tego, czy inwestycje były już w toku czy też nie;
- został wprowadzony na mocy ustawy regionalnej przyjętej bez fizycznej możliwości uwzględnienia w toku legislacyjnym „Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej”, w związku z faktem, że ustawa ta została uchwalona zaledwie jeden dzień po opublikowaniu rzeczonych wytycznych w Dzienniku Urzędowym;

oraz że

- przedsiębiorcy korzystający z pomocy podjęli swe przedsięwzięcia licząc właśnie na środki pomocowe, które w ten sposób w pełni wywarły skutek bodźca.

Dlatego Komisja błędnie chce ocenić skutek pomocy jako bodźca na podstawie nieudowodnionego założenia, że skoro beneficjent nie złożył wniosku przed rozpoczęciem inwestycji, a zatem dokonałby tej inwestycji bez względu na pomoc.

Błędny charakter oceny Komisji jest oczywisty wobec niemożliwości założenia zgodności *ab-origine* ustawy regionalnej 9/1998 ze wspomnianymi wytycznymi z 1998 r.

Pozwana popełnia również błąd, gdy przyjmuje za podstawę swej oceny nie proceduralny, lecz „materialny” wymóg zgodności pomocy, przy założeniu braku skutku bodźca w braku wniosku poprzedzającego inwestycję, który to wymóg został wprowadzony po raz pierwszy w odniesieniu do pomocy regionalnej w Wytycznych, a tym samym nie był znany ani przewidywalny przed ich wydaniem.

Ocena pozwanej zdaje się również naruszać art. 88 traktatu oraz rozporządzenie nr 659/99/WE w zakresie, w jakim brak jest w zaskarżonej decyzji jakiegokolwiek uzasadnienia tego, dlaczego rozpatrywana pomoc jest kwalifikowana jako nielegalna a nie zastosowana niezgodnie z przeznaczeniem, podczas gdy kwalifikacja środka jako pomocy wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem wyklucza co do zasady możliwość odzyskania pomocy.

(¹) Dz.U. C 74 z 10 marca 1998 r., s. 9.